

Z A P I S N I K

sa 17. sjednice Komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije Skupštine Crne Gore, održane 3. i 10. novembra 2014. godine.

Sjednica Komisije je počela u 11 sati i 5 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić**, **Željko Aprčović**, **prim. dr Izet Bralić**, **Mladen Bojanić** i **Veljko Vasiljević**.

Sjednici Komisije je predsjedavao **Janko Vučinić**, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali i član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte **Branko Vujović**, vd Generalne direktorice Direktorata za državne puteve **Angelina Živković**, predsjednik Sindikata „Crnogoraput“ AD Podgorica **Miodrag Savović**, pravni zastupnik radnika „Crnogoraput“ AD Podgorica advokat **Branislav Čupić** i koordinatorka Istraživačkog centra MANS-a **Ines Mrdović**.

Sjednici su prisustvovali i savjetnik za ekonomska pitanja u Komisiji **Marko Popović** i stručni konsultant **Radoš Zečević**.

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

- 1. KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE “CRNAGORAPUT” AD PODGORICA;**
- 2. USVAJANJE ZAKLJUČAKA U VEZI KONTROLE POSTUPKA PRIVATIZACIJE HOTELA “OTRANT” AD ULCINJ;**
- 3. TEKUĆA PITANJA.**

Prva tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE “CRNAGORAPUT” AD PODGORICA

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, u uvodnoj riječi se osvrnuo na historijat kompanije, navodeći da je preduzeće Crnogoraput osnovano 1961. godine, a 1963. godine je počelo da radi pod tim imenom. Privatizacija je započeta masovnom vaučerskom privatizacijom, a završila se tenderskom prodajom 30% akcija koje su bile u državnom vlasništvu, uz dokapitalizaciju i investicije od 5,5 miliona eura kojom kompanija Štrabag dolazi do većinskog vlasništva. Napomenuo je da je Štrabag internacionalna kompanija sa dugim

iskustvom, koja je u godini pred privatizaciju Crnogoraputa prihodovala preko 9 milijardi eura, sa neto dobitkom preko 90 miliona eura, a Crna Gora je dobila firmu koja nije spremna za otvorenu tržišnu utakmicu, koja nije opravdala očekovanja, jer se investicije u Crnogoraputu ne vide. Broj radnika je smanjen sa 900 na 200, čija je bruto plata u prosjeku 330 eura. Postavio je pitanje da li je kompanija Štrabag izvodila radove na tunelu Vrmac i može li to biti jedan od glavnih razloga zbog kojeg je ta kompanija privatizovala Crnogoraput. Da li je kompanija Štrabag realizovala investicione obaveze od 5,5 miliona eura i na taj način stekla pravo na još 20 % akcija? Ko je bio kontrolor kupoprodajnog Ugovora?

Miodrag Savović, predsjednik Sindikata "Crnogoraput"AD Podgorica, potvrdio je da je u preduzeću Crnogoraput prije privatizacije bilo zaposleno 900 radnika, a da sada radi 200 radnika sa prosječnom platom od 340 eura, te da zaposleni u tom preduzeću imaju značajnih problema u ostvarivanju radničkih prava zbog nepoštovanja zakonskih propisa države iz oblasti rada i radnih odnosa. Na inicijativu Sindikata u više navrata inspekcijske službe su konstatovala da je nezakonito stavljen van snage kolektivni ugovor kod poslodavca i naloženo je otklanjanje nepravilnosti u postupku primjene istog, što poslodavac odbija da ispoštuje. Istakao je da su, nepoštovanjem kolektivnog ugovora, ugrožena prava radnika posebno u dijelu ostvarenja i isplate zarada i drugih naknada po osnovu rada, tvrdeći da su koeficijenti po kojima se obračunavaju zarade niži od propisanih, zatim nezakonito raspoređivanje zaposlenih, usled čega su podigli preko 130 tužbi. Smatraju da vlasnik nije ispoštovao rok od godinu dana za ispunjenje investicione obaveze, kao ni obaveze iz socijalnog programa da u periodu od 2 godine od dana zatvaranja nema prinudnog otpuštanja zaposlenih, mijenjanja ili otkazivanja kolektivnog ugovora. Iskazao je sumnju da su se sredstva u iznosu od 5,7 miliona eura, koja su bila deponovana u banci, koristila isključivo za investicije predviđene kupoprodajnim Ugovorom. Naveo je da je zaključak zaposlenih da vlasnik nije ispoštovao odredbe kupoprodajnog Ugovora, da ne poštuje zakone države i te da je to dovoljan osnov za preispitivanje istog.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, kazao je da je na sjednicu pozvano i poslovodstvo preduzeća Crnogoraput, koji su na poziv odgovorili dopisom, navodeći da je isti trebao biti upućen Štrabagu, a ne izvršnom direktoru, uz predlog da se odloži sjednica. Predsjednik je naglasio da je izvršni direktor, ili drugo odgovorno lice u Crnogoraputu, trebao da bude prisutan na sjednici, i ostavio mogućnost dogovora za nastavljanje sjednice.

Ines Mrdović, koordinatorica Istraživačkog centra MANS-a, istakla je da je ova privatizacija jedna u nizu loših privatizacija, totalno prezadužena kompanija, koja ne poštuje crnogorske zakone. Broj zaposlenih koji je nekad

bio 900 danas je 200. Crnagoraput je 2005. godine platio porez na dobit u iznosu od 72 000 eura, dok je za proteklih 8 godina kompanija državi platila nepunih 7 000 eura poreza na dobit. 2005. godine Crnagoraput je imala nepokriveni gubitak od nepunih 5 miliona eura. Na kraju prošle godine on iznosi nepunih 19. miliona eura - 4 puta više. 2005. godine nominalna vrijednost akcija iznosi 3,87 eura, a danas je 1 euro. Analizirajući finansijske izvještaje, zaključili su da bi VDT moralo da provjeri njihove finansijske. Kompanija je 2008. godine uzela kredit od 30 miliona eura, kratkoročni kredit, kao povjerioci se navode povezane kompanije, na kraju prošle godine ova zaduženja su iznosila 20 miliona eura. Nepoznanica je zašto je uzet taj kredit, da je to sličan model kao u KAP-u, kako bi se fingiralo finansijsko stanje u firmi. Indikativno je da za 2006. i 2007. godinu javno nijesu dostupni finansijski izvještaji. I pored totalne prezaduženosti ova kompanija je od 2009. godine imala ekskluzivno pravo za održavanje regionalnih i lokalnih puteva, 2010. godine dobila je četvorogodišnji ugovor vrijedan 40 miliona eura, a ove godine su, usled obaranja tendera, potpisana 2 anexa ugovora u kojima se radi o sumi od 10 miliona eura. Pitala je kako kompanija sa ovolikim minusom može da obezbijedi validnu bankarsku garanciju da može da se javi na tendere za javne nabavke. Zanimalo je ko je bio kontrolor, da li su rađeni izvještaji vezani za dokapitalizaciju.

Angelina Živković, vd Generalne direktorice Direktorata za državne puteve, istakla je da je Crnagoraput preduzeće koje nastupa na tenderima kao i svako drugo privatno preduzeće. Postoje procedure i uslovi koji moraju da se zadovolje na tenderu, a javne nabavke koje prelaze iznos od 500 eura idu na kontrolu kod državne Komisije za javne nabavke. Nakon svih postupaka Crnagoraput je dobio tender za održavanje magistralnih i regionalnih puteva od 2010-2014. godine. U međuvremenu je pripremljen novi tender sa poboljšanim uslovima, koji je po osnovu žalbi došao kod državne revizije komisije. Morali su da potpišu anex, jer tender mora da se ponovi, procedura traje 3-4 mjeseca, a putevi moraju da se održavaju.

Branko Vujović, član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, naveo je da su imali 6 firmi koje su iskazale interesovanje, a samo 4 tenderske ponude. U okviru procedure Štrabag je bio prvprangirani ponuđač. Prethodno je Skupština akcionara donijela odluku o dokapitalizaciji, kojom se stiče vlasništvo od 50.9% akcija. Angažovana je revizorska kuća koja je podnijela izvještaj da je investitor ispunio sve obaveze koje su bile predviđene tim ugovorom. Investitor je umjesto 5,5 investirao 5,7 miliona, u predviđenom roku od 2 godine nije bilo otpuštanja radnika, sem dobrovoljnog, u skladu sa zakonom. Sredstva od 5,7 miliona su prenijeta na račun Komercijalne banke i Crnagoraput nije mogla da koristi ta sredstva bez supotpisa Savjeta, tako da su imali apsolutnu kontrolu trošenja. Hendikep je bio nemogućnost dobijanja saglasnosti za investiranje u staru asfaltnu bazu,

pa je dio tih sredstava preusmjeren na opremu. Investitor je ispunio investicionu obavezu o čemu postoji puna informacija, na osnovu koje su se upisale nove akcije uz dokapitalizaciju. Ispoštovane su sve obaveze iz socijalnog programa, za koje su utrošena sredstva kao i za kasnije rješavanje viška radnika. Nedostatak je što ne prisustvuje neko od posloводства, kako bi dali odgovore na navode radnika, ističući da svaka firma mora poštovati propise države, radno zakonodavstvo, Zakon o privrednim društvima, o zaštiti životne sredine itd. U periodu od dvije godine imali su obavezu da prate poštovanje ugovora, ispunjenje investicije, socijalnog programa, poštovanje kolektivnog ugovora. 2006. godine bio značajan gubitak, čak i 2007, 2008, 2009. godine, tek od 2010. godine je manji dobitak, pozitivno poslovanje. Smatra da su bila veća očekivanja od privatizacije, da se menadžment nije najbolje snašao i da su mogli i trebali imati bolju poziciju. Kazao je da je pitanje da li je investitor za ovaj period mogao da obezbijedi povraćaj svojih ulaganja i u kojoj mjeri, te da je teško govoriti o finansijskim izvještajima i komentarima o uslovima zaduženja, načinu korišćenja sredstava i neophodnosti zaduženja. Naveo je da to poslovanje nije na nivou onoga što se očekivalo od tako velike evropske firme. Nema informacije o platama, prosjeku, obavezama i bilo bi neuputno da ih komentariše, osim usmene tvrdnje menadžmenta da se isplaćuje sve, da su plate redovne. Smatra da kao i svako drugo preduzeće moraju poštovati propise koje se tiču radnog zakonodavstva i da je obaveza svih državnih resora da se ispoštuje zakon u mjeri koja je primjenljiva za sva druga preduzeća u Crnoj Gori.

Branko Čavor, zamjenik predsjednika Komisije, osvrnuo se na dopis dobijen od predmetnog preduzeća, navodeći da je mišljenja da je trebalo ostaviti prostora za odlaganje sjednice, kako bi se istoj odazvalo i posloводство ovog preduzeća, u cilju dobijanja svih odgovora. Konstatovao je da je djelatnost ove firme veoma značajna za Crnu Goru, da su ugovorne investicije realizovane, a formalno i socijalni program. Postavio je pitanje privrednog duštva u sadašnjem trenutku, poslovne politike i problema, pa je cilju dobijanja relevantnih odgovora predložio da se nakon uvodnih izlaganja prisutnih gostiju, napravi pauza kako bi se za nastavak sjednice ponovo pozvali predstavnici posloводства i od njih dobili odgovori na konkretna pitanja.

Predsjednik i članovi Komisije su se saglasili sa predlogom zamjenika da se prekine rasprava po ovoj tački dnevnog reda, kako bi se za njen nastavak pokušalo obezbijediti prisustvo predstavnika posloводства kompanije Štrabaga i dobili potpuni odgovori na postavljena pitanja.

Druga tačka dnevnog reda

**USVAJANJE ZAKLJUČAKA U VEZI KONTOLE POSTUPKA PRIVATIZACIJE
HOTELA "OTRANT" AD ULCINJ**

Predsjednik Komisije Janko Vučinić, naveo je da su u vezi kontrole postupka privatizacije hotela "Otrant" AD Ulcinj pripremljena dva predloga zaključaka, i to predlog predsjednika i predlog zamjenika koji se razlikuju samo u prvom predloženom zaključku.

Nakon održane rasprave i usaglašavanja stavova Komisija je, jednoglasno, u vezi kontrole postupka privatizacije **hotela "Otrant" AD Ulcinj** usvojila sljedeće

Z A K L J U Č K E:

1. Privatizacija hotela "Otrant" AD Ulcinj, koja je urađena kroz stečajni postupak koji se vodio nad HTP „Ulcinjaska rivijera“ AD Ulcinj, nije odgovorila cilju privatizacije.
2. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije pokreće inicijativu prema Upravi za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorizma da preispita da li je bilo aktivnosti u poslovanju hotela „Otrant“ AD Ulcinj koje su imale za posledicu pranje novca u periodu od njegove prodaje, i preuzimanja 01. 01. 2005. godine, firmi „Barkli SK“ iz Moskve pa nadalje.
3. Komisija inicira da Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa Crne Gore sagleda da li je u periodu od uvođenja stečaja u HTP „Ulcinjaska rivijera“ AD Ulcinj do preuzimanja imovine hotela „Otrant“ od strane „NLB Inter finance“ banke ugrožena državna imovina i da li su time bili narušeni imovinsko - pravni interesi Crne Gore.
4. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije pokreće inicijativu prema Vrhovnom državnom tužiocu da preispita način na koji je prodat hotel „Otrant“ kao i sveukupno poslovanje hotela od prodaje kroz stečaj.
5. Nekadašnji zaposleni u društvu, koji svoje pravo ostvaruju na sudu, navode da u toku ljetnje sezone veliki broj zaposlenih u hotelu „Otrant“ nije prijavljen i da nemaju potrebnu dokumentaciju (ugovor o radu, knjižicu). Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije upućuje inicijativu prema Inspekciji rada da provjeri dokumentaciju društva i da se u toku naredne ljetnje sezone posebna pažnja obrati na ovo društvo.
6. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije je na 16. sjednici, na kojoj je razmatran postupak privatizacije hotela

„Otrant“, donijela zaključak kojim se urgentno obratila nadležnim državnim organima i to: Ministarstvu rada i socijalnog staranja, Ministarstvu održivog razvoja i turizma i Odsjeku za inspekciju rada u cilju što hitnijeg rješavanja problema radnika koji se odnose na zaključane radne knjižice, nepovezani radni staž i neisplaćene lične dohotke.

Treća tačka dnevnog reda

TEKUĆA PITANJA

Predsjednik Komisije je upoznao članove sa zahtjevom Sindikalne organizacije TP “PKB Herceg Novi” AD Zelenika da se kontrola postupka privatizacije tog preduzeća uvrsti u plan rada Komisije. Članovi Komisije su se saglasili da predsjednik Komisije i zamjenik predsjednika povodom predmetnog zahtjeva predstavnike radnika TP “PKB Herceg Novi” AD Zelenika prvo prime na razgovor.

Komisija je jednoglasno usvojila zapisnike sa 10. i 16. sjednice Komisije.

Sjednica je prekinuta u 12 sati i 35 minuta.

Sjednica je nastavljena 10. novembra 2014. godine.

Sjednica je počela u 11 sati i 5 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić**, **Željko Aprcović**, **prim. dr Izet Bralić**, **Mladen Bojanić** i **Veljko Vasiljević**.

Sjednici Komisije je predsjedavao **Janko Vučinić**, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali i član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte **Branko Vujović**, vd Generalne direktorice Direktorata za državne puteve **Angelina Živković**, predsjednik Sindikata „Crnogoraput“ AD Podgorica **Miodrag Savović**, pravni zastupnik radnika „Crnogoraput“ AD Podgorica advokat **Branislav Čupić** i koordinatorka Istraživačkog centra MANS-a **Ines Mrdović**.

Sjednici je prisustvovao i savjetnik za ekonomska pitanja u Komisiji **Marko Popović**.

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Prva tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE “CRNAGORAPUT” AD PODGORICA

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić**, podsjetio je da je rasprava o ovoj tački dnevnog reda prekinuta nedjelju dana ranije, ali da se pozivu za sjednicu ponovo nijesu odazvali predstavnici posloводства Crnagoraputa i predstavnici Štrabaga koji je privatizovao Crnagoraput i koji je njegov većinski vlasnik.

Naveo je da niko od privatizacije Crnagoraputa nije imao koristi. Broj zaposlenih smanjen je sa 900 na 200, što se ne može ocijeniti kao optimizacija radne snage, već kao progon radnika. Ne može se reći da je investirano jer je pustoš na terenu, od prethodnih pet asfaltnih baza, od kojih su radile tri ili četiri, sada radi samo jedna. Ocijenio je da ova privatizacija nije odgovorila privatizacionom cilju, ali da je urađena u skladu sa zakonom. Začuđuje ga činjenica da je, i pored toga što je u gubitku, kompanija dobila ekskluzivno pravo da održava regionalne i magistralne puteve u Crnoj Gori, kao i anex toga ugovora. Pitao je na koji način su Slovenci prije same privatizacije postali vlasnici 26% akcija preduzeća; da li je tačna informacija da je Štrabag izvodio radove na tunelu Vrmac i da li je dug države bio glavni ralog što je ta kompanija privatizovala Crnagoraput. Da li su ispunjene investicione obaveze, s obzirom da se te investicije ne vide i da li je prva tranša, od uplaćenih 5,7 miliona, povučena da bi se platio preprivatizacioni dug prema švedskoj kompaniji Volvo? Predsjednik Komisije je postavio pitanje da li je kontrolor određen prije zatvaranja Ugovora i da li postoji odluka Savjeta za privatizaciju o njegovom imenovanju, kao i pitanje koji je izvještaj kontrolora, s obzirom da se u dokumentaciji nalaze dva izvještaja.

Branko Vujović, član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, ponovio je dio navoda sa prvog dijela sjednice, i odgovorio da je prethodna prodaja akcija mogla biti samo preko berze i da ova privatizacija nema nikakve veze sa prethodnim poslom koji je Štrabag imao u Crnoj Gori, ali da je moguće da ih je to opredijelilo da učestvuju na tenderu. Jedan dio investicija je preusmjeren za plaćanje obaveza za nabavku vozila koje su kod Volva bile ugovorene, da ne bi plaćali kreditom preostali dug koji je bio neisplaćen. Sve obaveze iz kolektivnog ugovora ispunjene su za dvije godine, nije bilo otuđenja imovine, ni kreditnog zaduženja. Od 2010. godine posluju da dobitkom, jer sa gubitkom ne bi mogli biti učesnici na tenderu. Informacijama kojima on raspolaže je da su isplate zarada redovne sa svim doprinosima, ne postoji dug PDV-a, preduzeće se ne vodi na bijeloj listi Poreske uprave. Potvrdio je da asfaltna baza nije stavljena u funkciju, iako je to bila najvažnija investicija, jer je veliki trošak nedostatak baze u centralnom dijelu, i da u Tivtu asfaltna baza radi samo van sezone. Crnagoraput je bio monopolsko preduzeće, monopol više ne važi i oni učestvuju na tenderu kao i

ostala preduzeća. Ponovio je da nijesu ispunjena očekivanja od tako velikog investitora. Na pitanja o kontroloru odgovorio da je zaključkom Savjeta za privatizaciju zadužena Agencija da izbere kontrolora, koja je zaključila ugovor sa firmom Racio Mont iz Kolašina, koji je napravio izvještaj o ispunjenosti uslova iz Ugovora.

Prim. dr Izet Bralić, član Komisije, postavio je pitanje da li je u Ugovoru koji je potpisao Štrabag predviđena odredba koja definiše održavanje postojećih asfaltnih baza koje su dobro funkcionisale. Pitanje je postavio zbog kvaliteta radova koji se izvode na sjeveru Crne Gore, jer asfalt koji putuje sa juga na sjever nije istog kvaliteta za ugradnju nakon 4-5 sati provedenih na vozilu. Da li je to uticalo na lošiji kvalitet asfaltne podloge, jer se određene dionice na sjeveru rade svake dvije godine? Asfaltna baza koja je bila u Podama je bila baza iz koje su se izvodili svi radovi na sjeveru. Da li iko vodi računa o tome da na sjeveru postoji asfaltna baza koja ima sirovinu i koja je imala obučenu radnu snagu cijeneći da je racionalnije bilo da se ta baza modernizuje, nego da se pokušava otvoriti nova baza za koju unaprijed znaju da je nemoguće otvoriti? Postoji li vladino tijelo ili Savjeta za privatizaciju koji prati realizaciju tog ugovora ili je prepušteno Štrabagu da odluči koju će bazu ugasiti ili otvoriti? Postoji li mogućnost da Savjet za privatizaciju, ili neko drugo vladino tijelo, kroz razgovore sa Štrabagom pokrene pitanje otvaranja asfaltne baze na sjeveru, kako se na području gdje su velike klimatske razlike kao što je Kula ili put prema Pljevljima ne bi ugrađivao nekvalitetan materijal?

Ines Mrdović, koordinatorka Istraživačkog centra MANS-a, pitala je gdina Vujovića kako je biran revizor, da li je bio javni poziv ili odluka Savjeta za privatizaciju. Istakla je da je gubitak iznad visine kapitala firme blizu 6,5 miliona eura, jer je kapital firme 9,7 miliona, da je to kompanija koja je totalno prezadužena, gdje je duplo veći gubitak u odnosu na visinu kapitala. Naglasila je da je zadnjih godina revizor kroz izvještaje konstatovao da kompanija krši Zakon o privrednim društvima, jer društvo nije izvršilo dopunu imovine u visini gubitka kapitala, niti je pokrilo gubitke. Ocijenila je da je nerealno da kompanija sa 200 radnika održava sve regionalne i magistralne puteve u zemlji.

Branko Vujović, član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, odgovorio je da je Planom investicija bila predviđena asfaltna baza samo u Podgorici, gdje je 45 godina već postojala asfaltna baza, sa namjerom investitora da inovira postojeću opremu, ali da zbog promjene urbanističkog plana dozvola nije dobijena. Zatim da Ugovorom nije predviđena kontrola praćenja obaveza i poslovanja kompanije nakon isteka dvije godine, za koji period postoji izvještaj revizora, koji je izabran u skladu sa Zakonom o pozivu. Takođe, odgovorio je da bi resorno ministarstvo moglo da pokrene razgovor

kako bi se razmotrilo da li ima osnova za otvaranje asfaltne baze na sjeveru i da se ukaže na potrebu očuvanja baze koja je za taj dio Crne Gore bila značajna.

Veljko Vasiljević, član Komisije, pitao je gđina Vujovića da li je Savjet za privatizaciju, odnosno Vlada, na osnovu Anexa 4 pokrenula pitanje garancije od 5,5 miliona eura za propust u izvršenju Investicionog programa zbog komplikacija oko neizvođenja nove asfaltne baze, i da li je ta komplikacija koja je napravljena Štrabagu kroz administraciju, napravljena smišljeno kao opstrukcija u cilju favorizovanja domaćih tajkunskih firmi.

Branko Vujović, član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, odgovorio je da ta mogućnost ne postoji jer se sa investicijama počelo odmah poslije potpisivanja Ugovora i tek kada je postalo izvjesno da se ta investicija ne može realizovati na postojećoj lokaciji, tražena je saglasnost da se umjesto te investicije mogu uplatiti sredstva za vozila koja su kupljena.

Mladen Bojanić, član Komisije, naglasio je da u izvještaju revizora stoji vrlo zabrinjavajuće skretanje pažnje na gubitak iznad visine kapitala u iznosu od 6,4 miliona eura i da je društvo totalno prezaduženo, sa sumnjom u mogućnost nastavljanja poslovanja društva. Pitao je koje su to obaveze prema povezanom licu u iznosu od 20 miliona. Zašto je većinski vlasnik, odnosno povezana lica, toliko kredita dao i da li su oni racionalno upotrijebljeni, jesu li stvarno investirana sredstva koja su dobijena od povezanih lica? Predložio je da se Komisija obrati nadležnoj instituciji koja će ispitati pomenutih 20 miliona dugova koja Crnogoraput ima prema povezanim licima.

Angelina Živković, vd Generalne direktorice Direktorata za državne puteve, ponovila je navode sa prvog dijela sjednice, takođe i da Crnogoraput nema monopolistički položaj, već da je to privatna firma koja se nadmeće na tržišnoj utakmici u skladu sa utvrđenom procedurom, i da je posao za period 2010-2014. godine dobio uz zadovoljenje svih procedura.

Miodrag Savović, predsjednik Sindikata "Crnogoraput"AD Podgorica, pitao je da li je uobičajeno da se investicioni program mijenja po želji potpisnika, te da ne stoji tvrdnja da nijesu mogli da otvore asfaltnu bazu. Zbog početka računanja roka od dvije godine ga je interesovalo kad je izvršeno zatvaranje kupoprodajnog Ugovora, za koji tvrdi da u odnosu na socijalni program nije ispoštovan. Ističe da im je prosjek plata za 176 sati nepunih 320 eura, da kompanija ne poštuje zakone ni institucije, da Inspekcija rada ne primjenjuje instrument kažnjavanja, a da drugu zaštitu nemaju. Takođe, upoznao je prisutne sa prigovorom na Anex ugovora o radu koji su svi zaposleni uputili poslovodstvu kompanije Crnogoraput.

Advokat **Branislav Čupić**, pravni zastupnik radnika „Crnagoraput“ AD Podgorica, dopunio je izlaganje gđina Savovića, osvrćući se na odnos poslodavca prema državi Crnoj Gori i zakonskim propisima iz oblasti radno pravnih odnosa, ističući da ne poštuje propise i institucije sistema, te da je Inspekcija rada više puta ukazivala na nepravilnosti u postupanju poslodavca i naložila otklanjanje istih.

Branko Čavor, zamjenik predsjednika Komisije, podsjetio je na Odluku o obrazovanju Komisije, odnosno koje su njene nadležnosti, i da se zbog značaja rad Komisije sastoji iz dva dijela. Prvi dio koji se odnosi na obaveze koje proističu iz Odluke, gdje Komisija nastoji da sagleda aspekt zakonitosti sprovedene privatizacije, a drugi dio koji, iako nije obaveza iz Odluke, vezan je za poslovanje i probleme radnika, da se čuju problemi sa kojima se firma danas susrijeće i kako kao Komisija mogu da pomognu. Naveo je da je društvo Crnagoraput je osnovano 1962. godine, da je dalo veliki doprinos razvoju putne mreže u Crnoj Gori, da je tada zapošljavalo oko stotinu radnika, i da je 2005. godine procijenilo da treba ući u proces privatizacije, koja je urađena u skladu sa zakonima, Štrabag je ponudio najpovoljnije uslove, i proglašen je kao pobjednik na tenderu. Istakao je da je Štrabag renomirano privredno društvo, poznato u svijetu, osnovano 1895. godine, koje je u vrijeme privatizacije zapošljavalo preko 40 000 zaposlenih, te da su u regionu već bili angažovani kao prepoznatljiva firma. Konstatovao je da iz postojeće dokumentacije proizilazi da je kontrolor određen i da je podnio izvještaj, da su socijalni i investicioni programi sprovedeni u skladu sa Ugovorom. Zbog pitanja poslovanja privrednog društva u sadašnjem trenutku nije dobro što predstavnici posloводства firme nijesu prisutni kako bi se čuli direktni odgovori od njih. Zaključcima Komisije će tražiti poštovanje zakona i izvršavanje svih obaveza. Smatra da na sva sporna pitanja i preporuke Sindikata i radnika poslodavac treba da da odgovor, i da će se kroz zaključke tražiti od poslodavca da ih riješi.

Branko Vujović, član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, pojasnio je da je namjera Crnagoraputa i Štrabaga bila da na postojećoj lokaciji instalira novu asfaltnu bazu posljednje generacije koja je ujedno i ugovorena obaveza, ali da je pomjerena granica zbog čega je bio sporan million eura za nadoknadu zemljišta i da u konačnom nijesu uspeli da nađu rješenje i to dogovore. Od 2010. godine je pozitivno poslovanje i da su zato mogli učestvovati na tenderu.

Ines Mrdović, koordinatorica Istraživačkog centra MANS-a, u vezi zaključivanja anexa ugovora za održavanje magistralnih i regionalnih puteva sa Crnagoraputem, navela je da je nakon isteka četvorogodišnjeg ugovora anex potpisan sa pozivom na Zakon o putevima, iako je čitava procedura sprovedena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, i da na taj način

Crnogoraput dobija novih 10 miliona eura. Upoređujući revizione izvještaje prethodnih godina, uočili su da se prvi put 2008. godine pojavljuju kratkoročni krediti od 30 miliona eura, da se ovi krediti se prelivaju iz godine u godinu, iako su zakonski na nivou do godinu dana, i da su sada na nivou od 20 miliona. Smatra da je nepoznanica za šta su upotrijebljeni, te da se koriste za prikrivanje stvarnog finansijskog stanja kompanije.

Angelina Živković, vd Generalne direktorice Direktorata za državne puteve, pojasnila je da su pripremali ugovor za održavanje, objavili su tender koji je poništen, pa su anexom produžili ugovor na bazi limita od 15% koji dozvoljava Zakon o javnim nabavkama, koji mora biti u skladu sa Zakonom o putevima, jer Zakon o putevima definiše koji su to poslovi redovnog održavanja. Anexom im slijedi jedna dvanaestina od ukupnog ugovora, što znači da nijesu potpisali na 10 miliona već je iznos za 4 mjeseca 3,2 miliona, čijim produženjem su posebno vodili računa o predstojećem zimskom periodu, kada putevi moraju da se održavaju.

Sjednica je završena u 12 sati i 40 minuta.

**SEKRETAR KOMISIJE
KOMISIJE**

Eliza Šećerović

PREDSJEDNIK

Janko Vučinić